

عنوان مقاله:

نقدی بر الگوی امتداد حال در آینده‌پژوهی؛ نمونه‌پژوهی: تحریم های امریکا علیه ایران تا ۲۰۲۲

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی سیاست، دوره 9، شماره 35 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

سیدرضا موسوی نیا - استادیار روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

مسئله اصلی در این مقاله معرفی، نقد و آسیب‌شناسی الگوی امتداد حال در آینده‌پژوهی است. عموم مطالعات آینده‌پژوهی با تمرکز بر روندها و رویدادهای گذشته و حال و ابتنا تصورات بر گذشته و حال، نااندیشیده‌ها، آینده‌های آشنا و پیشبینی نبوغ‌آمیز را در چرخه آینده‌سازی وارد نمیکند. این در حالی است که رقابت، پیچیدگی، تناقض، آشوب، تحولات فزاینده، نقش رو به رشد علم و عدم قطعیت از پیش‌رانه‌های اصلی آینده هستند و باعث میشوند محدود کردن آینده‌پژوهی به مطالعه روندها، رویدادها و تصورات امروزی با ریسک جدی مواجه شود. با این وجود آینده‌پژوهی رایج، امکان آینده‌سازی و بدیل‌های مختلف در قالب سناریوها را برای دولت‌ها فراهم میکند و از این حیث تکاملیافته‌تر از مطالعات تبیینی‌است که تنها یک آینده مشخص را پیشبینی میکند. با این مقدمه پرسش پژوهش عبارت است از: الگوی رایج در آینده‌پژوهی سیاست خارجی دولت‌ها چیست و چه محدودیتهایی بر آن حاکم است؟ در پاسخ این است که: امتداد حال، [۱] الگوی رایج در آینده‌پژوهی رفتار دولت‌ها در سیاست خارجی است. در این الگو اما نقش آینده‌های آشنا، پیشبینی‌های نبوغ‌آمیز و نااندیشیده‌ها نادیده گرفته میشوند. الگوی امتداد حال در آینده‌پژوهی با مثالی از تحریم‌های امریکا علیه ایران تا ۲۰۲۰ نشان داده خواهد شد. روش پژوهش، سناریونویسی مبتنی بر الگوی امتداد حال است. [۱]. Extent Present

کلمات کلیدی:

آینده پژوهی، امتداد حال، تحریم، سناریو، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199088>

